
POSTANOWICIEL (2) *sb m*

N sg postanowiciél (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII w.; wstawka z XVIII w. zam. stanowca).

1. *Ten, kto powołał do istnienia, twórca [czego] (1) : Conditor, Stworziciel/ Conditor disciplinae militaris. Poftánowiciel. Cwiczenia y záchowánia Rycerskiego. Mącz 92b; [Abowiem íam Małżeńftwá pierwszy poftánowiciél Pan Bog Wízechmogący [...]. Prze cię w ítanie Małżeńftkim národzić fye raczył MrowStadło D2v].*

2. *Ten, kto godzi zwaśnione strony, rozjemca (1) : Pactor, Iednacz/ vmowcá poftánowiciel. Mącz 272b.*

Synonimy: 1. stworzyciel; 2. jednacz, umowca.

Cf **POSTANOWCA**

KW